

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: V. K.**, zastoupen JUDr. Danielem Šplíchalem, advokátem, se sídlem Křemencová 8, Praha 1, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č. j. 5 Ca 305/2006 - 29,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č. j. 5 Ca 305/2006 - 29, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č. j. 5 Ca 305/2006 - 26, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2005, č. j. MHMP 107845/2005, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Úřadu městské části Praha 7, odboru správních agend, ze dne 25. 3. 2005, č. j. OSA - OP/ZTP - 6/2005, kterým byl zrušen údaj o místu trvalého pobytu stěžovatele na adrese P. 7, Š. 1379/4, a jímž bylo napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Stěžovatel v kasační stížnosti, jak vyplývá z obsahu podání, uvádí důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nesouhlasí se závěrem Městského soudu v Praze, jenž odmítl žalobu pro opožděnost postupem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť podle mínění stěžovatele žaloba ze dne 5. 8. 2005 byla podána téhož dne u Obvodního soudu pro Prahu 7 a tento den

je dnem, od něhož se počítá lhůta k podání žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Z uvedeného dovozuje, že žaloba, jež byla podána u Městského soudu v Praze dne 4. 10. 2006, byla podána včas. Na podporu svých tvrzení stěžovatel v kasační stížnosti dokládá listinné důkazy, jež ovšem nebyly předloženy městskému soudu v návrhu na zahájení řízení ze dne 4. 10. 2006 ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2005, č. j. MHMP 107845/2005. Jedná se o žalobu ze dne 5. 8. 2005 podanou u Obvodního soudu pro Prahu 7 a usnesení tohoto soudu ze dne 11. 1. 2006, sp. zn. 30 C 163/2005, kterým bylo řízení zastaveno z důvodu, že tento soud není soudem věcně příslušným. Dále bylo předloženo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 11 Co 110/2006 - 21, kterým bylo rozhodnutí soudu I. stupně potvrzeno a v odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud uvedl, že věcně příslušným k projednání žaloby je Městský soud v Praze, úsek správního soudnictví. Současně byl žalobce poučen, že je možno ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví u věcně a místně příslušného soudu s tím, že bude-li žaloba podána, bude za den jejího podání pokládán den, kdy soudu rozhodujícímu v občanskoprávním soudním řízení došla žaloba původní. Právní závěr městského soudu o nepřípustnosti žaloby, neboť jde o rozhodnutí, které je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s., není podle stěžovatele správný, protože podle jeho mínění rozhodnutí o zrušení místa trvalého pobytu podle § 12 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), rozhodnutím je a nemá toliko evidenční charakter, zkrátilo jej na jeho právech a má dalekosáhlé důsledky i pro samotné užívání bytu na uvedené adrese. Podmínky žalobní legitimace podle § 65 s. ř. s. podle stěžovatele jsou naplněny a nejde o nepřípustnost žaloby podle § 68 s. ř. s., ani o kompetenční výlukou podle § 70 s. ř. s. Ze shora uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud po zjištění, že kasační stížnost je podána včas a je přípustná, přezkoumal napadený rozsudek vázán jejími důvody (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že rozhodnutím orgánu I. stupně - Úřadu městské části Praha 7, odboru správních agend, ze dne 25. 3. 2005, č. j. OSA - OP/ZTP - 6/2005, byl na návrh R. K. po provedeném řízení zrušen údaj o místu trvalého pobytu stěžovatele na adrese P. 7, Š. 1379/4. Stěžovatel se proti tomuto rozhodnutí odvolal a žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 6. 2005, č. j. MHMP 107845/2005, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného stěžovateli zaniklo odvozené užívací právo k danému bytu, jenž stěžovatel navíc neužívá; jsou tak splněny podmínky vyplývající z § 12 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona. Stěžovatel následně podal dne 4. 10. 2006 žalobu u Městského soudu v Praze směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2005, č. j. MHMP 107845/2005, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Úřadu městské části Praha 7, odboru správních agend, ze dne 25. 3. 2005, č. j. OSA - OP/ZTP - 6/2005, kterým byl zrušen údaj o místu trvalého pobytu stěžovatele na adrese P. 7, Š. 1379/4, a jímž bylo napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Městský soud v Praze usnesením ze dne 21. 11. 2006, č. j. 5 Ca 305/2006 - 26, odmítl žalobu pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a současně byl postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. návrh odmítnut jako nepřípustný, neboť žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s. a podaná žaloba je

proto nepřipustná podle § 68 písm. e) s. ř. s. Usnesení o odmítnutí žaloby bylo stěžovateli doručeno dne 30. 11. 2006 a ten jej napadl kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se při svém rozhodování o kasační stížnosti koncentroval na otázku, zda v daném případě byly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby pro opožděnost ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní orgán lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Napadené rozhodnutí bylo, jak je uvedeno v žalobě, doručeno dne 16. 6. 2005 právnímu zástupci stěžovatele, posledním dnem zákonné dvouměsíční lhůty byl tedy den 16. 8. 2005. Předmětná žaloba datovaná dnem 4. 10. 2006 a téhož dne osobně podaná u Městského soudu v Praze, byla podána až po uplynutí zákonné lhůty. Městský soud shledal naplnění zákonného důvodu pro odmítnutí žaloby podle ust. § 46 odst. 1 písm. b), podle kterého soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně či opožděně. Při svém rozhodování pak vycházel Městský soud v Praze z právního a skutkového stavu v době podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí žalovaného. Listinné důkazy uvedené stěžovatelem až v kasační stížnosti, jak výše uvedeno, a na základě kterých stěžovatel dovozuje zachování lhůty k podání žaloby, k návrhu doloženy nebyly, a proto nelze v tomto směru spatřovat pochybení ze strany městského soudu, jak namítá stěžovatel, neboť naopak zástupce stěžovatele hrubě pochybil, když v návrhu na zahájení řízení neuvedl, že v dané věci byla podána žaloba ze dne 5. 8. 2005 u Obvodního soudu pro Prahu 7, jenž usnesením ze dne 11. 1. 2006, sp. zn. 30 C 163/2005, řízení zastavil z důvodu, že tento soud není soudem věcně příslušným. Rovněž nebylo stěžovatelem předloženo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 11 Co 110/2006 - 21, kterým bylo rozhodnutí soudu I. stupně potvrzeno a v odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud uvedl, že věcně příslušným k projednání žaloby je Městský soud v Praze, úsek správního soudnictví a současně byl žalobce poučen, že je možno ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví u věcně a místně příslušného soudu s tím, že bude-li žaloba podána, bude za den jejího podání pokládán den, který soudu rozhodujícímu v občanskoprávním soudním řízení došla žaloba původní. Věcnou příslušnost ve smyslu platné právní úpravy (ust. § 104a o. s. ř.) zkoumá soud kdykoliv za řízení.

Městský soud pak při svém rozhodování bude muset posoudit včasnost podané žaloby a vyžádat si potřebný spisový materiál, neboť na předložených rozhodnutích nejsou vyznačeny doložky právní moci. V tomto směru Nejvyšší správní soud odkazuje na právní názor uvedený v rozsudku tohoto soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 3 As 30/2005 - 66, podle kterého při posuzování včasnosti správní žaloby podané u správního soudu poté, kdy bylo soudem v občanském soudním řízení pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení ve smyslu § 104b odst. 1 o. s. ř., je nezbytné kromě zjištění, zda byla žaloba ke správnímu soudu podána ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí obecného soudu, zkoumat i skutečnost, zda již při podání žaloby k obecnému soudu nebyla zmeškána lhůta pro podání správní žaloby stanovená soudním řádem správním, případně zvláštním zákonem, neboť v takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došlo soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení (§ 72 odst. 3 s. ř. s.). V případě, že žaloba došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení po uplynutí lhůty pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), je na místě ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., byť žaloba podaná věcně a místně příslušnému soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví byla podána včas.

Městský soud v Praze v době svého rozhodování správně vycházel z právního názoru, který zaujal Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 6 As 33//2003 – 81 ze dne 23. 2. 2005, jenž byl zveřejněn pod. č. 1016/2007 Sbírky rozhodnutí NSS, a podle něhož rozhodnutím ohlašovny o zrušení údaje o místě trvalého pobytu (§ 12 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel) se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti; takovéto rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s. a žaloba podaná proti takovému rozhodnutí je nepřipustná (§ 68 písm. e/ s. ř. s.). V mezidobí však rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 6. 2. 2007, č. j. 2 As 64/2005 - 108, rozhodl o tom, že právo na zvolení místa trvalého pobytu podle § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a o rodných číslech a o změně některých zákonů, je veřejným subjektivním právem, proti jehož porušení rozhodnutím správního orgánu se může občan dovolat ochrany postupem podle § 65 a násl. před správním soudem. Nedílnou součástí práva na zvolení místa trvalého pobytu je také právo na to, aby na zvolené adrese místa trvalého pobytu nebyly evidovány osoby, které pro to nesplňují nebo přestaly splňovat zákonné podmínky. Bude-li Městským soudem v Praze rozhodnutí napadené žalobou věcně přezkoumáváno, pak bude nutno vycházet z citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy z výše uvedených důvodů nezbylo, než napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č. j. 5 Ca 305/2006 - 29, zrušit (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu